

skal ligge på 125. Eller hvad mener hr. Brian Mikkelsen med det?

Så kan jeg spørge hr. Brian Mikkelsen, om hr. Brian Mikkelsen er klar over, at den væsentligste stigning på daghøjskolerne faktisk ikke kommer fra de store skoler, men andre steder fra.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Der er jo fremskridt at spore hos hr. Brian Mikkelsen om det dér med daghøjskolerne. Det er der da grund til at glæde sig over. Nu er det blevet til sådan både-og og her-og-der.

Men jeg hørte jo, at hr. Brian Mikkelsen gjorde sig til talsmand for, at man ikke kunne lide de store skoler. Det skal jeg ikke gøre, al den stund at jeg ikke har forstand på, om det er bedst at have store eller små skoler. Men når jeg lytter til skoleverdenen, så har den faktisk en opfattelse af, at de her skoler skal have en vis størrelse og endda en rimelig god størrelse, for at man kan skabe det rigtige pædagogiske miljø. Men jeg kan jo høre, at hr. Mikkelsen gør sig til dommer over eksperterne i den her sag; det kan også godt være, at hr. Brian Mikkelsen har mere forstand på det, end eksperterne har.

Så er der jo det dér med ressourceproblemerne i forhold til VEU-reformen osv. Jamen der kan jeg ikke hverken sige for eller imod til hr. Brian Mikkelsen. Men er hr. Brian Mikkelsen ikke enig med mig i, at hvis vi skal udnytte ressourcerne optimalt, så skal vi have et medspil fra arbejdsgiverne? Det gled hr. Brian Mikkelsen let og elegant hen over i sin besvarelse før, for det var faktisk det centrale spørgsmål mit tidligere indlæg.

Og mit spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen: Tænker De Konservative arbejdsgiverne ind i en rolle i en kommende VEU-reform? Kan vi få et klart og tydeligt svar på det?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Således udfordret fra det tunge socialdemokratiske bagland tager jeg handsken op i diskussionen om daghøjskolerne.

Vi havde en diskussion om daghøjskolerne. Den kan hr. Carsten Hansen jo sikkert også huske. Nu skal man jo ikke referere fra drøftelser, som man har omkring et forligsbord, men da jeg blev udfordret her fra Folketingets talerstol, vil jeg godt repetere, hvad den konservative holdning er til det punkt.

Når der nu skal sættes en grænse for de 9.800 årselever, som vi er enige om – det er et forlig, som vi står fuldstændig bag – så mente vi og mener stadig væk, at konstruktionen, hvorefter man skulle gøre det, skulle være anderledes. Vi syntes, at det ramte de små skoler, der havde det miljø, som alt andet lige jo levede op til intentionen bag daghøjskolerne, unødigt hårdt. Det skulle være et højskolemiljø. Man skulle være tæt på hinanden. Det skulle ikke være det her, som jeg kalder uddannelsesfabrikker.

Så vi mener fra konservativ side, at der skal være en maksimumgrænse for, hvor mange elever der skal være på en skole. Vi mener, det var på den måde, man ville tilgodese daghøjskolerne bedst, fik den bedste kvalitet ud af det og også fik udnyttet ressourcerne på den bedst mulige måde. Så jo, det er en konservativ holdning.

Nu har vi så lavet en aftale, og den står vi selvfølgelig ved, men det er altså, hvad vi mener. Sådan er politik jo også. Det er jo det muliges kunst.

Med hensyn til hr. Aage Frandsens spørgsmål om kvoter i stedet for kvalitetsstyring: Jeg synes da, det er en rimelig diskussion at tage, om man kunne gå ind på det substantielle, det fundamentale, i, hvad daghøjskolerne laver, i stedet for at lave nogle numeriske kvoter, men det kræver så en helt anden diskussion, som vi må tage.

Til hr. Poul Erik Dyrland vil jeg sige: Selvfølgelig skal arbejdsgiverne involveres i finansieringen af VEU-systemet og også i den måde, det skal konstrueres på. Vi kan bare konstatere, både hvad vi selv mener, og hvad i hvert fald de fleste eksperter mener, nemlig at der er uoverskuelige bureaukratiske problemer, at man ikke får styr nok på ressourcerne, at de ikke bliver udnyttet godt nok, og at der ikke er en kobling de forskellige uddannelser imellem. Det skal vi have gjort op med og have gjort noget ved.

Det er vores udgangspunkt for de drøftelser, der sandsynligvis skal være om det i løbet af nogle måneder.

Mogens Andreasen (DF):

Jeg vil først sige, at vi i Dansk Folkeparti er tilfreds med de opstramninger, der er foretaget på undervisningsområdet. Men der er dog en række områder, hvor vi ikke mener, at opstramningen er vidtgående nok, specielt inden for oplys-